

การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจการออกแบบงานสถาปัตยกรรมในยุคดิจิทัล

The Development Model of Business Management Architectural Design in the Digital Age

ชนัญชิดา ขวัญใจ¹ สุภัททา ปิณฑะแพทย์² ภาวิณี บุญยโสภณ³ และปรีดา อัตวินิจตระการ⁴

Chananchida Kwanjai¹ Supatta Pinthapataya² Pawinee Boonyasopon³ and Preeda Attavinijtrakarn⁴

¹ นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการพัฒนารัฐกิจอุตสาหกรรมและทรัพยากรมนุษย์ คณะพัฒนารัฐกิจและอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

Doctoral student of Business Administration Department of Industrial Business and Human Resource Development Faculty of Business and Industry Development King Mongkut's University of Technology North Bangkok

² รองศาสตราจารย์ ดร.ประจักษ์สุตร สาขาวิชาการพัฒนารัฐกิจอุตสาหกรรมและทรัพยากรมนุษย์ คณะพัฒนารัฐกิจและอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

Associate Professor Lecturer of Department of Industrial Business and Human Resource Development Faculty of Business and Industry Development King Mongkut's University of Technology North Bangkok

³ รองศาสตราจารย์ ดร.ประจักษ์สุตร ภาควิชาการจัดการงานออกแบบและพัฒนารัฐกิจ คณะสถาปัตยกรรมและการออกแบบ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

Associate Professor Lecturer of Department of Business Design and Development Management, Faculty of Architecture and Design King Mongkut's University of Technology North Bangkok

⁴ อาจารย์ ดร.ประจักษ์สุตร สาขาวิชาการพัฒนารัฐกิจอุตสาหกรรมและทรัพยากรมนุษย์ คณะพัฒนารัฐกิจและอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

Lecturer of Department of Industrial Business and Human Resource Development Faculty of Business and Industry Development King Mongkut's University of Technology North Bangkok

Corresponding Author: E-mail: jibchananchida@gmail.com

Received: 24 ม.ค. 65 Revised: 6 มี.ค. 65 Accepted: 29 เม.ย. 65

DOI: 10.14416/j.ted.2024.03.008

บทคัดย่อ

การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจการออกแบบงานสถาปัตยกรรมในยุคดิจิทัลมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาองค์ประกอบของการบริหารจัดการธุรกิจการออกแบบงานสถาปัตยกรรมในยุคดิจิทัล 2) พัฒนารูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจการออกแบบงานสถาปัตยกรรมในยุคดิจิทัลและ 3) จัดทำคู่มือแนวทางการบริหารจัดการธุรกิจการออกแบบงานสถาปัตยกรรมในยุคดิจิทัล ใช้วิธีวิจัยแบบผสมผสานการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ประชากรในการวิจัยเชิงคุณภาพเป็นผู้บริหารในธุรกิจออกแบบงานสถาปัตยกรรม ด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก การประชุมสนทนากลุ่ม ผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่ ผู้บริหารระดับสูง พันธมิตรและนักวิชาการในธุรกิจออกแบบสถาปัตยกรรม กลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถามเชิงปริมาณ จำนวน 395 คน เป็นผู้บริหารในธุรกิจออกแบบงานสถาปัตยกรรม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพคือ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างเพื่อการสัมภาษณ์เชิงลึก วิเคราะห์เนื้อหาข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณได้แก่ แบบสอบถามและ

แบบประเมินคู่มือ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าความถี่ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบองค์ประกอบการบริหารจัดการธุรกิจการออกแบบงานสถาปัตยกรรมในยุคดิจิทัลประกอบด้วย 7 องค์ประกอบคือ 1) การบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ 2) สมรรถนะในการบริหาร 3) การนำองค์กร 4) การบริหารกระบวนการออกแบบ 5) การบริหารการเปลี่ยนแปลง 6) การบริหารความเสี่ยง 7) การบริหารตามสถานการณ์ คู่มือแนวทางการบริหารจัดการธุรกิจการออกแบบงานสถาปัตยกรรมในยุคดิจิทัลส่วนที่ 1 เป็นองค์ประกอบของคู่มือและส่วนที่ 2 แนวทางการบริหารจัดการธุรกิจการออกแบบงานสถาปัตยกรรมในยุคดิจิทัล รูปแบบและคู่มือได้รับการประเมินและเห็นชอบจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านความเหมาะสมของเนื้อหาในระดับร้อยละ 98 และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในธุรกิจการออกแบบงานสถาปัตยกรรมในยุคดิจิทัลได้

คำสำคัญ: การพัฒนา รูปแบบ การบริหารจัดการ ธุรกิจออกแบบงานสถาปัตยกรรม ยุคดิจิทัล

Abstract

The development of business management model for architectural design in the digital era aims; 1) to study the components of business management for architectural design in the digital era 2) to develop the model of business management for architectural design in the digital era and 3) to create a handbook for business management guideline for architectural design in the digital era. The study applied mixed method of qualitative and quantitative approaches. The participants providing qualitative information were executives in the architectural design business for in-depth interviews, focus group with experts included senior executives, partners and academics in the architectural design business. The participants providing quantitative information were executives in the architectural design business was 395 people. The qualitative approach was in-depth interview and analyzed by content analysis. The quantitative approaches were questionnaires and manual assessment forms. The qualitative data were analyzed by using statistics, frequency, standard deviation and the exploratory factor analysis.

As result, the component of business management model for architectural design in the digital era consisted of 7 essential components as follows: 1) human resource management 2) management competency 3) organization leading 4) process design management 5) change management 6) risk management and 7) situation management. The handbook of business management guidelines for architectural design in the digital era consists of two parts as follow: 1) the essential component of business management model for architectural design in the digital era. 2) the business management guideline for architectural design in the digital era. In accordance with the committee appraisals, the business management model for architectural design in the digital era received unanimous agreement for its appropriateness and the handbook of business management guideline was considered on a 98 percent level appropriated and thus suitable for further application.

Keywords: Development, Business Management Model, Business and Management, Architectural Design, The Digital Age

1. บทนำ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 พ.ศ. 2565-2570 เน้นให้ความสำคัญในการนำประเทศไทยไปสู่สังคมแห่งการสร้างความคุณค่าสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรมและองค์ความรู้วิถีชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและปลอดภัย รวมถึงการมีพื้นที่และเมืองที่มีความเจริญทันสมัยและน่าอยู่อาศัย ซึ่งยุทธศาสตร์ต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนเกี่ยวข้องกับ การประกอบกิจการในธุรกิจการออกแบบงานสถาปัตยกรรม ทั้งสิ้น เพราะเป็นธุรกิจต้นน้ำที่จะช่วยส่งเสริมธุรกิจอื่น ๆ ให้มีการพัฒนาขยายตัวและเติบโตไปด้วยกัน อาทิเช่น ธุรกิจ การก่อสร้าง ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ธุรกิจโรงแรมและ การท่องเที่ยวเพื่อสันทนาการ เป็นต้น สถาปนิกจึงมีหน้าที่ เป็นคนกลางที่ประสานระหว่างงานสร้างสรรค์และความต้องการ ของเจ้าของอาคาร นอกจากนั้นบทบาทของสถาปนิกในสังคม ยังได้เปลี่ยนไปตามกระแสความตื่นตัวในด้านสภาพแวดล้อม ทั้งในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชุมชนและเมืองในบริบทของงาน สถาปัตยกรรมชุมชน สถาปัตยกรรมผังเมือง เพื่อความเป็น ระเบียบเรียบร้อยทางกายภาพของบ้านเมืองในภาพรวม และ เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของผู้คนในสังคม รวมทั้งแนวโน้มใหม่ใน ความตื่นตัวด้านการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในอุตสาหกรรม ต่าง ๆ [1]

ธุรกิจการออกแบบงานสถาปัตยกรรมเป็นธุรกิจเชิง วิชาชีพที่มีความสลับซับซ้อน มีความเป็นศาสตร์และศิลป์ รวมทั้งมีความเกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์ที่เป็น คุณลักษณะเฉพาะบุคคลที่จะสามารถเข้ามาสู่งานในอาชีพนี้ การออกแบบที่ดีนั้นไม่ใช่แค่เรื่องความสวยงามแต่เป็นการ เชื่อมโยงศิลปะและธุรกิจการออกแบบเข้าด้วยกัน ดังนั้นการ ออกแบบงานสถาปัตยกรรมจึงมีประเด็นแฝงด้านการบริหาร จัดการ ด้านเทคโนโลยี การวางแผนกลยุทธ์ ในด้านการตลาด ด้านการเมือง การสื่อสารที่ดี และการประสานงานกับลูกค้า ฯลฯ รวมถึงกลไกต่าง ๆ ในการบริหารจัดการให้การดำเนินธุรกิจ ประสบความสำเร็จในการออกแบบทางสถาปัตยกรรมที่ดีให้ กับสถานประกอบการต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นอาคารสำนักงาน ร้านอาหาร โรงแรม รีสอร์ท โรงพยาบาล รวมไปถึงการตกแต่ง ภายใน การจัดสวนหรือภูมิสถาปัตยกรรมให้มีความงดงาม ลงตัว มีส่วนสำคัญในการช่วยสร้างบรรยากาศให้กับสถาน

ประกอบการนั้น ๆ ซึ่งจะช่วยให้ลูกค้าให้สนใจเข้ามารับ บริการ แม้ในสถานการณ์ที่สถานประกอบการต่าง ๆ ได้ รับผลกระทบจากการระบาดของโรคโควิด-19 ทำให้ลูกค้า ลดลง สถานประกอบการก็ยิ่งต้องอาศัยการออกแบบงาน สถาปัตยกรรมเป็นตัวนำในการดึงดูดลูกค้ามากยิ่งขึ้น

การดำเนินงานของธุรกิจการออกแบบงานสถาปัตยกรรม นับเป็นธุรกิจที่มีความเสี่ยงสูง เนื่องจากมีปัจจัยที่เกี่ยวข้อง หลายปัจจัย ทั้งปัจจัยภายนอก อาทิ ปัจจัยด้านการเมืองและ กฎหมาย ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสังคม วัฒนธรรม ปัจจัยด้านเทคโนโลยีและปัจจัยภายในด้านต่าง ๆ อาทิเช่น การวิเคราะห์ด้านการตลาด การวิเคราะห์ ด้านเทคนิค การวิเคราะห์ด้านการเงิน เป็นต้น ดังนั้นในการบริหารจัดการต้อง คำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ อย่างละเอียดรอบคอบเพื่อจะให้งาน ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายและเป็นประโยชน์ต่อ ผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจออกแบบ นอกจากปัญหา ในการออกแบบงานสถาปัตยกรรมแล้ว การดำเนินธุรกิจ ออกแบบยังให้ความสำคัญต่อด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณ วิชาชีพรวมทั้งมาตรฐานความรู้ความสามารถทางวิชาชีพ เพื่อไม่ให้เกิดการละเมิดลิขสิทธิ์ทางปัญญาหรือการลอกเลียน แบบผลงานของผู้อื่น การรังสรรค์งานจึงต้องเป็นรูปธรรม ที่ชัดเจนเพื่อป้องกันความผิดพลาดด้านกฎหมายลิขสิทธิ์ ซึ่งอาจเกิดขึ้นได้จากการรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ฉะนั้นควรมีการ วางแผนในการพัฒนาทักษะและความรู้ให้สัมพันธ์กัน เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่เกิดประสิทธิภาพสูงสุด [2] นอกจากนี้ ความเจริญก้าวหน้าทางอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีที่รวดเร็ว ทำให้การบริหารจัดการธุรกิจออกแบบมีความสลับซับซ้อน ของปัญหาในด้านการออกแบบสถาปัตยกรรมมากขึ้น ซึ่งทำให้การบริหารธุรกิจออกแบบสถาปัตยกรรมจำเป็นต้อง ทบทวนและปรับปรุงกระบวนการบริหารเพื่อรักษาคุณภาพ ของการปฏิบัติงานในวิชาชีพให้เป็นที่ยอมรับในสังคมต่อไป [3]

จากความสำคัญและปัญหาดังกล่าว จึงทำให้มีความจำเป็น ที่จะต้องมีการศึกษาและหาแนวทางเพื่อการศึกษาองค์ประกอบ ของการบริหารจัดการธุรกิจออกแบบสถาปัตยกรรมในยุค ดิจิทัล เพื่อนำมาพัฒนาแบบของการบริหารจัดการธุรกิจ ออกแบบสถาปัตยกรรม เพื่อให้ธุรกิจมีการบริหารงานที่นำไปสู่ การปรับตัว การแก้ไขปัญหาและตอบโจทย์ของลูกค้าตาม

พฤติกรรมผู้บริโภคที่ปรับเปลี่ยนไปตามยุคสมัยเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าในยุคดิจิทัล ตลอดจนมีความสามารถในการแข่งขันในยุคดิจิทัลของธุรกิจการออกแบบสถาปัตยกรรมที่มีส่วนช่วยส่งเสริมภาพลักษณ์ ที่มีศักยภาพในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศเกิดการจ้างงานรวมถึงกระตุ้นเศรษฐกิจและต่อยอดไปสู่การกำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาและขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศในระดับมหภาคต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาองค์ประกอบของการบริหารจัดการธุรกิจการออกแบบงานสถาปัตยกรรมในยุคดิจิทัล

2.2 เพื่อศึกษารูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจการออกแบบงานสถาปัตยกรรมในยุคดิจิทัล

2.3 เพื่อจัดทำคู่มือแนวทางการบริหารจัดการธุรกิจการออกแบบงานสถาปัตยกรรมในยุคดิจิทัล

3. วิธีการดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มที่ 1 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ชุดที่ 1 สำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ประกอบด้วย กลุ่มผู้บริหารระดับสูงในธุรกิจออกแบบสถาปัตยกรรม จำนวน 5 คน พันธมิตรในธุรกิจออกแบบงานสถาปัตยกรรม ที่เป็นเจ้าของโครงการสถาปนิก วิศวกรและผู้เกี่ยวข้องในธุรกิจและงานออกแบบสถาปัตยกรรม จำนวน 5 คน นักวิชาการด้านการออกแบบสถาปัตยกรรม นวัตกรรมและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ จำนวน 5 คน รวมจำนวน 15 คน

กลุ่มที่ 2 กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย ผู้ประกอบการ ผู้บริหารระดับผู้จัดการที่ปฏิบัติงานในองค์กรธุรกิจออกแบบงานสถาปัตยกรรม จำนวน 395 คน

กลุ่มที่ 3 กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิในการประชุมสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group Discussion) เพื่อตรวจสอบและประเมินรูปแบบของเนื้อหาในคู่มือแนวทางการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจการออกแบบงานสถาปัตยกรรม ด้วยการลงมติเห็นชอบ ประกอบด้วย ผู้ประกอบการ ผู้บริหารธุรกิจระดับสูงในธุรกิจออกแบบสถาปัตยกรรม วมสถาปนิก วิศวกร

อาจารย์และนักวิชาการด้านบริหารทรัพยากรมนุษย์ และด้านนวัตกรรม โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 15 คน

กลุ่มที่ 4 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ชุดที่ 2 เพื่อตรวจสอบและประเมินความเหมาะสมของคู่มือแนวทางการบริหารจัดการธุรกิจการออกแบบงานสถาปัตยกรรมในยุคดิจิทัล ประกอบด้วย ผู้บริหารธุรกิจออกแบบงานสถาปนิก สถาปนิกนักพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และนักวิชาการ จำนวน 5 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) เครื่องมือเชิงคุณภาพ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์เชิงลึก กิ่งโครงสร้างและการบันทึกการประชุมสัมมนากลุ่ม

2) เครื่องมือเชิงปริมาณ ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นระดับความสำคัญต่อปัจจัยการบริหารจัดการธุรกิจการออกแบบงานสถาปัตยกรรมในยุคดิจิทัลแบบประเมินค่า 5 ระดับ

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) การรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยใช้แบบสัมภาษณ์กิ่งโครงสร้างเป็นการสนทนาที่สามารถเก็บข้อมูลที่เป็นคำพูด และทำให้การแสดงความรู้สึกประกอบพร้อมด้วยและการเสนอความคิดเห็นในเชิงลึกเกี่ยวกับประสบการณ์ในด้านการบริหารจัดการธุรกิจการออกแบบงานสถาปัตยกรรมในยุคดิจิทัล

2) การรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถาม ผู้วิจัยใช้การตอบแบบสอบถามตอบด้วยระบบแบบออนไลน์ ซึ่งระบุไว้ในแบบสอบถาม และมีกำหนดเวลาอย่างชัดเจน ทำการเก็บรวบรวมแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง นำมาวิเคราะห์ผลด้วยวิธีการทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ในการประเมินผลรวมทั้งสิ้น 395 คน

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

1) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

1.1) การวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจการออกแบบงานสถาปัตยกรรมในยุคดิจิทัลใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) ด้วยวิธีการสกัดและสังเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

1.2) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพข้อวิพากษ์ และข้อเสนอแนะใช้วิธีการสกัดและสังเคราะห์เชิงเนื้อหา

1.3) การประชุมสนทนากลุ่มย่อยกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ ใช้วิธีการประเมินรูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจ การออกแบบทางสถาปัตยกรรมในยุคดิจิทัลด้วยมติเห็นชอบเป็นเอกฉันท์

2) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

1.1) การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่และประสบการณ์ในการทำงาน ใช้สถิติการวิเคราะห์ค่าความถี่และค่าร้อยละ

1.2) การวิเคราะห์ค่าระดับความสำคัญตามความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องในด้านอื่น ๆ ได้แก่ ผู้บริหารจัดการธุรกิจออกแบบทางสถาปัตยกรรม สมาชิกสมาคมสถาปนิกสยาม สมาชิกสภาสถาปนิก โดยส่งแบบสอบถามให้ผู้เกี่ยวข้องและจัดเก็บรวบรวมจำนวน 395 ตัวอย่าง การวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1.3) การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) ค่าสถิติที่ใช้ตรวจสอบความเหมาะสมด้วย: Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) ควรมีค่ามากกว่า 0.50 และเข้าใกล้ค่า 1 จึงจะมีความเหมาะสมการหาค่าความแปรปรวน (Total Variance Explained) เพื่อดูการเกาะกลุ่มของตัวแปรโดยเลือกสกัดองค์ประกอบด้วยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก ร่วมกับการหมุนแกนแบบตั้งฉาก ด้วยวิธีแวนเดอร์ไคปโดยตั้งเกณฑ์การพิจารณาองค์ประกอบ

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความสำคัญองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจการออกแบบงานสถาปัตยกรรมในยุคดิจิทัล โดยรวม

องค์ประกอบ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความสำคัญ
1. ปัจจัยด้านจุดแข็งของวิชาชีพ	4.45	0.75	มากที่สุด
2. ปัจจัยด้านโอกาสของธุรกิจในการตอบสนองความต้องการของลูกค้า	4.31	0.83	มากที่สุด
3. ปัจจัยด้านแรงบันดาลใจในการพัฒนาธุรกิจ	4.42	0.76	มากที่สุด
4. ปัจจัยด้านผลลัพธ์ของการเติบโตทางธุรกิจ	4.40	0.76	มากที่สุด
5. ปัจจัยด้านการสร้างพันธมิตร	4.40	0.78	มากที่สุด
6. ปัจจัยด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยี	4.38	0.78	มากที่สุด
7. ปัจจัยด้านโครงสร้างองค์กร	4.40	0.75	มากที่สุด

คือ องค์ประกอบนั้นต้องมีค่าความผันแปร (Eigenvalue) ตั้งแต่ 1.00 ขึ้นไป และตัวแปรแต่ละตัวในองค์ประกอบต้องมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

4. ผลการวิจัย

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกด้วยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) เกี่ยวกับรูปแบบการบริหารจัดการออกแบบงานสถาปัตยกรรมในยุคดิจิทัล ผลการสัมภาษณ์เชิงลึกสรุปได้ 9 ประเด็นหลัก 1) ด้านจุดแข็งของวิชาชีพ (Strength) 2) ด้านโอกาสของธุรกิจในการตอบสนองความต้องการของลูกค้า (Opportunity) 3) ด้านแรงบันดาลใจในการพัฒนาธุรกิจ (Aspiration) 4) ด้านผลลัพธ์ของการเติบโตทางธุรกิจ (Result) 5) ด้านการสร้างพันธมิตร (Partners) 6) ด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยี (Innovation and Technology) 7) ด้านการจัดโครงสร้างองค์กร (Structure) 8) ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Development) และ 9) ด้านการสร้างค่านิยมร่วม (Shared Value)

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

1) ระดับความสำคัญองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจการออกแบบงานสถาปัตยกรรมในยุคดิจิทัล ปรากฏดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความสำคัญองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจการออกแบบงานสถาปัตยกรรมในยุคดิจิทัล โดยรวม (ต่อ)

องค์ประกอบ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความสำคัญ
8. ปัจจัยด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์	4.38	0.79	มากที่สุด
9. ปัจจัยด้านการสร้างค่านิยมร่วม	4.13	0.90	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ระดับความสำคัญในปัจจัยด้านจุดแข็งของวิชาชีพอยู่ในระดับมากที่สุด เป็นลำดับที่ 1 รองลงมาได้แก่ ปัจจัยด้านแรงบันดาลใจในการพัฒนาธุรกิจ มีระดับความสำคัญเป็นลำดับที่ 2 ปัจจัยด้านผลลัพธ์ของการเติบโตทางธุรกิจ ปัจจัยด้านการสร้างพันธมิตร

ปัจจัยด้านโครงสร้างองค์กร เป็นลำดับที่ 3 และปัจจัยด้านการสร้างค่านิยมร่วมเป็นลำดับสุดท้าย

2) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ ดังตารางที่ 2-3

ตารางที่ 2 ค่า KMO และ Bartlett's Test

Bartlett's Test of Sphericity	KMO and Bartlett's Test		
	Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy.		0.978
	Bartlett's Test of Sphericity	Approx. Chi-Square	32853.250
		df	3003
		Sig.	0.000

จากตารางที่ 2 เป็นการคำนวณหาค่าดัชนีไคเซอร์-ไมเยอร์-ออลคิน โดยตรวจสอบความเหมาะสมของข้อมูล ผลวิจัยพบว่ามีค่า KMO เท่ากับ 0.978 แสดงว่าข้อมูลมีความเหมาะสมในการใช้วิเคราะห์ปัจจัยได้ ค่า Bartlett's Test of Sphericity เป็นการตรวจสอบความเป็นอิสระของตัวแปรแต่ละตัว โดย

ผลวิจัยพบว่ามีค่า Bartlett's Test of Sphericity เท่ากับ 0.000 แสดงว่าเมทริกซ์สหสัมพันธ์ไม่เป็นเมทริกซ์เอกลักษณะ ตัวแปรทุกตัวมีความสัมพันธ์กัน มีความเหมาะสมในการนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบได้

ตารางที่ 3 ค่าสถิติสำหรับแต่ละความสำคัญขององค์ประกอบทั้งก่อนและหลังการสกัดข้อมูลในการบริหารจัดการธุรกิจการออกแบบงานสถาปัตยกรรมในยุคดิจิทัล

Component	Initial Eigenvalues			Extraction Sums of Squared Loadings		
	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %
1	44.589	57.166	57.166	44.589	57.166	57.166
2	2.484	3.184	60.350	2.484	3.184	60.350
3	1.957	2.509	62.860	1.957	2.509	62.860
4	1.753	2.247	65.107	1.753	2.247	65.107
5	1.408	1.805	66.911	1.408	1.805	66.911

ตารางที่ 3 ค่าสถิติสำหรับแต่ละความสำคัญขององค์ประกอบทั้งก่อนและหลังการสกัดข้อมูลในการบริหารจัดการธุรกิจการออกแบบงานสถาปัตยกรรมในยุคดิจิทัล (ต่อ)

Component	Initial Eigenvalues			Extraction Sums of Squared Loadings		
	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %
6	1.241	1.591	68.503	1.241	1.591	68.503
7	1.109	1.421	69.924	1.109	1.421	69.924
8	1.008	1.293	71.217	-	-	-
9	0.948	1.215	72.432	-	-	-
...	-	-	-	-	-	-
78	0.066	0.085	100.000	-	-	-

จากตารางที่ 3 แสดงสถิติทั้งก่อนและหลังการสกัดองค์ประกอบ โดยวิธีสกัดองค์ประกอบหลักจากการวิเคราะห์สปรincipal Component Analysis (PCA) พบว่าความแปรปรวนสะสม (Cumulative % of Variance) เท่ากับ 69.243 3) ผลการวิเคราะห์การสกัดองค์ประกอบ ดังตารางที่ 4-5 ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์การสกัดองค์ประกอบองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจการออกแบบงานสถาปัตยกรรมในยุคดิจิทัล

Component	Initial Eigenvalues		
	Total	% of Variance	Cumulative %
1	44.589	57.166	57.166
2	2.484	3.184	60.350
3	1.957	2.509	62.860
4	1.753	2.247	65.107
5	1.408	1.805	66.911
6	1.241	1.591	68.503
7	1.109	1.421	69.924

จากตารางที่ 4 พบว่าองค์ประกอบที่อยู่ในเกณฑ์มีค่าไอแกน (Eigen Values) มีค่าตั้งแต่ 1.00 ขึ้นไป มีจำนวน 7 องค์ประกอบ

บทควาณวิจัย

การพัฒนาารูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจการออกแบบงานสถาปัตยกรรมในยุคดิจิทัล

ตารางที่ 5 การตั้งชื่อองค์ประกอบและจำนวนข้อคำถาม

ชื่อองค์ประกอบ	ชื่อองค์ประกอบย่อย	จำนวนข้อคำถาม
1. การบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์	1. การบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ 2. การบริหารความสัมพันธ์ในองค์กร 3. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์	18
2. สมรรถนะในการบริหาร	1. การสื่อสาร 2. จรรยาบรรณวิชาชีพ 3. ความรับผิดชอบ 4. ทักษะในการบริหาร	9
3. การนำองค์กร	1. นวัตกรรมและเทคโนโลยี 2. ตอบสนองความต้องการของลูกค้า 3. การบริหารความเป็นเลิศ	10
4. การบริหารกระบวนการออกแบบ	1. การพัฒนาวิชาชีพ 2. การจัดการทรัพยากรสิ่งทางปัญญา	8
5. การบริหารการเปลี่ยนแปลง	1. การกำหนดมาตรฐานวิชาชีพ 2. การสืบทอดตำแหน่ง	5
6. การบริหารความเสี่ยง	1. การจัดการเชิงกลยุทธ์ 2. การจัดการด้านการออกแบบ	3
7. การบริหารตามสถานการณ์	1. การบริหารตามแนววิถีใหม่ 2. การปรับตัวตามแนววิถีใหม่	1

จากตารางที่ 5 พบว่าองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจการออกแบบงานสถาปัตยกรรมในยุคดิจิทัลมีองค์ประกอบจำนวน 7 องค์ประกอบ ดังรูปภาพที่ 1

ภาพที่ 1 รูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจการออกแบบงานสถาปัตยกรรมในยุคดิจิทัล

4) ผลการพัฒนาแบบแผนการบริหารจัดการธุรกิจการออกแบบงานสถาปัตยกรรมในยุคดิจิทัลนำองค์ประกอบที่ได้มาจัดกลุ่มและจัดทำรูปแบบโดยได้แก้ไขตามความเห็นของคณะผู้ทรงคุณวุฒิจากการประชุม Focus Group ได้องค์ประกอบการบริหารจัดการธุรกิจการออกแบบงานสถาปัตยกรรมในยุคดิจิทัลประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ คือ (1) การบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ (2) สมรรถนะในการบริหาร (3) การนำองค์กร (4) การบริหารกระบวนการออกแบบ (5) การบริหารการเปลี่ยนแปลง (6) การบริหารความเสี่ยง (7) การบริหารตามสถานการณ์

5) ผลการประเมินรูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจการออกแบบงานสถาปัตยกรรมในยุคดิจิทัลและโครงสร้างคู่มือโดยการนำเข้าการสนทนากลุ่มมีผู้เข้าร่วม 15 คน ประกอบด้วย ผู้ประกอบการ ผู้บริหารธุรกิจระดับสูงในธุรกิจออกแบบสถาปัตยกรรม สถาปนิก วิศวกร อาจารย์และนักวิชาการด้านบริหารทรัพยากรมนุษย์และด้านนวัตกรรม โดยมีความเห็นชอบรูปแบบและโครงสร้างคู่มือด้วยมติเอกฉันท์

6) ผลการประเมินคู่มือแนวทางการบริหารจัดการธุรกิจการออกแบบงานสถาปัตยกรรมในยุคดิจิทัล โดยคู่มือแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ประกอบด้วยส่วนที่ 1 การแนะนำการใช้

คู่มือแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการธุรกิจการออกแบบงานสถาปัตยกรรมในยุคดิจิทัล ส่วนที่ 2 แนวทางการพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการธุรกิจการออกแบบงานสถาปัตยกรรมในยุคดิจิทัล โดยได้รับการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารธุรกิจออกแบบงานสถาปนิก สถาปนิก นักพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และนักวิชาการ โดยผู้เชี่ยวชาญได้ลงมติเห็นชอบในคู่มือแนวทางการบริหารจัดการธุรกิจการออกแบบงานสถาปัตยกรรมในยุคดิจิทัลว่ามีความถูกต้องเหมาะสม สามารถนำไปใช้ได้จริง

5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล

1) การบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ ประกอบด้วย การบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การบริหารความสัมพันธ์ในองค์กร และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สอดคล้องกับ Swanson [4] ได้กล่าวว่า การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์มีอยู่สองประการคือ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในความหมายที่แคบ เช่น การพัฒนาในระดับปัจเจกบุคคล (individual level) และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในระดับองค์กร

(organizational level) เพื่อก่อให้เกิดการเรียนรู้ (learning) ความรู้ (knowledge) ทักษะ (skills) ประสบการณ์ใหม่ (experiences) เป็นการเพิ่มศักยภาพของบุคคลในองค์กร รวมการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในภาพกว้าง เช่น การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในระดับสังคม ประเทศและสากล

2) สมรรถนะในการบริหาร ประกอบด้วย การสื่อสาร จรรยาบรรณทางวิชาชีพความรับผิดชอบและทักษะในการบริหาร การบริหารจัดการที่ผู้บริหารจะปฏิบัติซึ่ง ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ หรือเป็นแนวคิดซึ่งเป็นทางเลือกของผู้บริหารในการกำหนดโครงสร้างและระบบควบคุมองค์กร หรือเป็นวิธีการที่กล่าวถึงองค์การที่มีลักษณะแตกต่างกันซึ่งต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่แตกต่างกัน ทฤษฎีการบริหารเชิงสถานการณ์ เป็นการประสมประสานแนวคิดในการบริหารจัดการที่สำคัญ 4 ประการคือ (1) แนวคิดแบบดั้งเดิม (2) แนวคิดเชิงพฤติกรรม (3) แนวคิดเชิงปริมาณ และ (4) แนวคิดเชิงระบบ สอดคล้องกับ Schermerhorn [5] ได้ศึกษาเรื่อง การบริหาร การเปลี่ยนแปลงที่มุ่งเน้นเป้าหมายหลัก ผลการศึกษา พบว่า เป้าหมายหลักมี 5 ประการ คือ (1) ลักษณะการทำงานของพนักงานที่ต้องเปลี่ยนไป ซึ่งหมายรวมถึง พันธกิจ เป้าหมาย กลยุทธ์ขององค์กร ตลอดจนการออกแบบการทำงานใหม่ (2) บุคลากร ทักษะและความสามารถของพนักงาน ระบบการจัดการทรัพยากรมนุษย์ขององค์กรที่สนับสนุนการทำงานของพนักงาน (3) วัฒนธรรมองค์กรค่านิยม แนวปฏิบัติที่นำไปสู่พฤติกรรมใหม่ที่พึงประสงค์ของพนักงานแต่ละคน และการทำงานเป็นทีม (4) เทคโนโลยีระบบการทำงานและเทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้สนับสนุนระบบการทำงานในองค์กร (5) โครงสร้างองค์กร สายการบังคับบัญชาและการสื่อสารในองค์กร

3) การนำองค์กร ประกอบด้วย นวัตกรรมและเทคโนโลยี ตอบสนองความต้องการของลูกค้าและการบริหาร ความเป็นเลิศ สอดคล้องบัณฑิต ผังนรินทร์ [6] ได้ศึกษาเรื่อง อิทธิพลของลักษณะขององค์กร นโยบายการบริหารและการปฏิบัติงาน สภาพแวดล้อมการทำงานภายในองค์กร แรงจูงใจในการทำงาน ความพึงพอใจในงานและความผูกพันต่อผลการวิจัยพบว่า ลักษณะขององค์กรมีอิทธิพลในด้านต่าง ๆ ดังนี้ (1) ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลขององค์กร ได้แก่ ด้านการ

บริหาร ด้านการวิจัย ด้านการผลิตบัณฑิต ด้านการบริการ วิชาการแก่สังคม และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม (2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนโยบายการบริหารและการปฏิบัติงาน ได้แก่ โครงสร้างองค์กร และการใช้เทคโนโลยีองค์กร (3) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสภาพแวดล้อมการทำงานภายในองค์กร ได้แก่ กระบวนการติดต่อสื่อสาร ภาวะผู้นำองค์กร และโครงสร้างองค์กร (4) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการทำงานของบุคลากร ได้แก่ กระบวนการติดต่อสื่อสาร ภาวะผู้นำองค์กร และวัฒนธรรมองค์กร (5) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการทำงานของ ได้แก่ แรงจูงใจในการทำงาน โครงสร้างองค์กร ภาวะผู้นำองค์กร และวัฒนธรรมองค์กร (6) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความผูกพันต่อองค์การของบุคลากร ได้แก่ แรงจูงใจในการทำงาน ความพึงพอใจในงาน โครงสร้างองค์กร ภาวะผู้นำองค์กรและวัฒนธรรมองค์กร (7) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลรวมของมหาวิทยาลัย ได้แก่ ความผูกพันต่อองค์กร แรงจูงใจในการทำงาน การกำหนดเป้าหมายองค์กร การจัดหาและการใช้ทรัพยากรและภาวะผู้นำองค์กร

4) การบริหารกระบวนการออกแบบ ประกอบด้วย การพัฒนาวิชาชีพและการจัดการทรัพยากรสินทางปัญญา สอดคล้องกับภูวนาถ แก้วปลั่ง [7] กล่าวว่า สถาปนิกต้องมีความคิดสร้างสรรค์ มีการใช้นวัตกรรมและในการออกแบบ และประยุกต์ใช้ในธุรกิจเพื่อสร้างความแตกต่างและตอบสนองสนองความต้องการของลูกค้า ต้องมองธุรกิจเชิงพยากรณ์และนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาผสมผสานกับการตลาด การพัฒนาวิชาชีพเป็นลักษณะพฤติกรรมที่แสดงออกของคน ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึง ความรู้ความสามารถ ทักษะ ทักษะ ตลอดจนคุณลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคลในพฤติกรรมที่แตกต่างกันเป็นสิ่งที่เชื่อมโยงจาก วิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมาย และกลยุทธ์ทางธุรกิจ

5) การบริหารการเปลี่ยนแปลง ประกอบด้วย การกำหนดมาตรฐานวิชาชีพและการสืบทอดตำแหน่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐพล สุภาพกิจและเทิดศักดิ์ เตชะกิจจจร [8] ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการบริหารวิชาชีพของสถาปนิกฟรีแลนซ์ในประเทศไทย พบว่า กลุ่มสถาปนิกฟรีแลนซ์ที่จำเป็นต้องจดทะเบียนบริษัทเพื่อให้สามารถรับการว่าจ้างออกแบบโครงการขนาดใหญ่ได้รวมทั้ง กลุ่มสถาปนิกที่กลับไปทำงาน

เป็นพนักงานบริษัทเนื่องจากปัญหาการได้รับงานที่ไม่ต่อเนื่อง ข้อเสนอแนะของการวิจัยนี้สถาปนิกฟรีแลนซ์จำเป็นต้องเพิ่มพูนทักษะความรู้ให้มีความหลากหลาย ทั้งการกำหนดค่าบริการวิชาชีพที่เหมาะสม การสร้างเครือข่ายในการทำงาน นอกจากนี้การเรียนรู้ทักษะทางด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยี ตลอดจนทักษะด้านภาษาต่างประเทศ เป็นปัจจัยเสริมที่ช่วยเพิ่มศักยภาพของการปฏิบัติวิชาชีพ ทางสถาปัตยกรรมให้มีมาตรฐานการทำงานเทียบเท่าในระดับสากลรวมถึงในยุคปัจจุบันการทำงานในองค์กรที่มีความแตกต่างด้าน เจเนอเรชัน ที่แตกต่างกันก็ส่งผลในการดำเนินงานเช่นกัน เพราะสถาปนิกรุ่นจะไม่ได้มีแนวคิดเรื่องความจงรักภักดีต่อองค์กร (Royalty)

6) การบริหารความเสี่ยง ประกอบด้วย การจัดการเชิงกลยุทธ์และการจัดการด้านการออกแบบ สอดคล้องกับ วิลเลียม วังศ์ตระกูลอารี และศุภชาติ เอี่ยมรัตนกุล [9] ได้ศึกษาเรื่อง การประเมินปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จต่อการบริหาร ความเสี่ยงด้านปฏิบัติการองค์กรในสถาบันการเงิน ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยหลักภายใต้การบริหารความเสี่ยงด้านปฏิบัติการองค์กร ความเสี่ยงจากการทุจริตเป็นความเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารความเสี่ยงด้านปฏิบัติการองค์กรมากที่สุดส่วนปัจจัยย่อยที่ส่งผลมากที่สุดภายใต้การบริหาร ความเสี่ยงแต่ละด้านสามารถสรุปได้ดังนี้ (1) ความเสี่ยงจากการทุจริต คือ ปัจจัยการเฝ้าระวังและการตรวจสอบ (2) ความเสี่ยงจากการจ้างงานและความปลอดภัยในสถานที่ปฏิบัติงาน คือ ปัจจัยการขึ้นบันไดอันตรายจากการประเมินความเสี่ยงและการควบคุมระดับความเสี่ยงที่ทำงาน (3) ความเสี่ยงด้านความปลอดภัยของทรัพย์สิน คือ ปัจจัยการกำหนดทางเลือกในการดำเนินการสำหรับการจัดการความเสี่ยง การวิเคราะห์ต้นทุนและผลประโยชน์ของทางเลือก (4) ความเสี่ยงจากการขัดข้องและหยุดชะงักของระบบงานและระบบคอมพิวเตอร์ คือ ปัจจัยการประเมินความเสี่ยงและผลกระทบต่อธุรกิจ (5) ความเสี่ยงจากลูกค้าผลิตภัณฑ์และวิธีปฏิบัติในการดำเนินธุรกิจ คือ ปัจจัยการบริหารความเสี่ยงลูกค้า (6) ความเสี่ยงจากกระบวนการทำงาน คือ ปัจจัยดัชนีชี้วัดความเสี่ยงเมื่อทราบว่าปัจจัยใดคือปัจจัยที่สำคัญที่สุดที่ส่งผลให้การบริหารความเสี่ยงด้านปฏิบัติการองค์กรสัมฤทธิ์ผล สถาบันการเงินจะได้ทำการตรวจสอบปัจจัยด้านนั้น และทำการ

ปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด การจัดการเชิงกลยุทธ์ มีความสำคัญมากต่อการบรรลุเป้าหมายขององค์กรตามที่ได้วางไว้

7) การบริหารตามสถานการณ์ ประกอบด้วย การบริหารตามแนววิถีใหม่และการปรับตัวตามวิถีใหม่ ผู้บริหารยุคใหม่ จะต้องเป็นคนที่จะรู้จักที่จะเรียนรู้ ใฝ่หาความรู้ รู้จักลงมือทำ ปฏิบัติได้ รู้จักที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่น และรู้จักเรียนรู้ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ซึ่งคุณลักษณะนี้ ทำให้สามารถที่จะเรียนรู้ และปรับตัวให้อยู่ในสังคมอนาคตได้ นอกเหนือไปจากทักษะแห่งอนาคตที่สำคัญ ได้แก่ ทักษะการคิดแก้ปัญหาที่ซับซ้อน (Complex problem solving) ทักษะการคิดวิเคราะห์ (Critical thinking) ทักษะการคิดสร้างสรรค์ สอดคล้องกับ Moran and Brightman [10] การบริหารการเปลี่ยนแปลง ถูกกำหนดให้เป็นกระบวนการรื้อฟื้นทิศทาง โครงสร้าง และความสามารถขององค์กรอย่างต่อเนื่องและการให้บริการที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลาตามความต้องการของลูกค้าภายนอก และภายใน

5.2 ข้อเสนอแนะ

1) ผู้บริหารในธุรกิจการออกแบบงานสถาปัตยกรรม ควรนำรูปแบบและคู่มือที่ได้จากงานวิจัยไปประยุกต์ใช้ โดยมีกลยุทธ์และวิธีในการส่งเสริมการเรียนรู้ ฝึกฝน และพัฒนาคุณลักษณะส่วนบุคคล เพื่อให้เกิดการปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรมอย่างต่อเนื่องและเป็นรูปแบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต

2) ผู้บริหารในธุรกิจการออกแบบงานสถาปัตยกรรม ควรประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสำหรับการออกแบบอย่างสร้างสรรค์และทันสมัย รวมทั้งควรให้ความสำคัญด้านการใช้นวัตกรรมกับออกแบบและแนวทางในการวิเคราะห์ การคุ้มค่าของการลงทุนจัดซื้อจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือ เครื่องใช้ในการออกแบบที่ทันสมัย เช่น โปรแกรม BIM (Building Information Modeling) ซึ่งเป็นเทคโนโลยีใหม่ที่ถูกพัฒนาขึ้นสำหรับวงการงานสถาปัตยกรรม

3) ผู้บริหารในธุรกิจการออกแบบงานสถาปัตยกรรม ควรพิจารณาเรื่องการบริหารเวลา เป็นการบริหารแบบการบริหารโครงการ (Project management) ที่มีลักษณะเป็น Dynamic โดยสามารถยับยั้งหรือปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์หรือตัวแปรต่าง ๆ ที่เปลี่ยนไปมีความท้าทาย

ที่องค์กรจะสามารถบริหารจัดการให้ได้ผลลัพธ์ที่เป็นเลิศท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงได้ เพราะปัจจุบันคนที่ทำงานได้รวดเร็ว ย่อมมีโอกาสประสบความสำเร็จได้มากกว่า

เอกสารอ้างอิง

- [1] สมาคมสถาปนิกสยาม ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2547). คู่มือสถาปนิกเล่ม 1. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [2] สิริวัฒนา คัมทองมาก. (2552). [ออนไลน์]. ความรู้และทักษะที่ต้องการพัฒนาเพิ่มเติมสำหรับสถาปนิกระหว่างประกอบวิชาชีพ. [ออนไลน์]. [สืบค้นเมื่อวันที่ 19 เมษายน 2565]. จาก: <https://doi.nrct.go.th>
- [3] กมล จิราพงษ์. (2563). [ออนไลน์]. ดิจิทัลมีเดีย ม.ศรีปทุม บัณฑิตตอบโจทย์ไทยแลนด์ 4.0. [สืบค้นเมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2564]. จาก: <https://edunewssiam.com/th>
- [4] Swanson, R. A. (1995). Human Resource Development: Performance Is the Key. Human Resource Development Quarterly. 6(2), 207-213.
- [5] Schermerhorn, John R. (2005). Management. New York: John Wiley & Sons.
- [6] บัณฑิตผั่งนรินทร์. (2549). อิทธิพลของลักษณะขององค์การนโยบายการบริหารและการปฏิบัติงานสภาพแวดล้อมการทำงานภายในองค์การ แรงจูงใจในการทำงาน ความพึงพอใจในงาน และความผูกพันต่อองค์การ ที่มีต่อประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. หลักสูตรปริญญาการศึกษาดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- [7] ภูวนาด แก้วปลั่ง. (2548). [ออนไลน์]. โครงการพัฒนาระบบบริหารคุณภาพหลักสูตร การตรวจประเมินระบบ. [สืบค้นเมื่อวันที่ 12 ตุลาคม 2564]. จาก: <https://slideplayer.in.th/>
- [8] ณัฐพล สุเภากิจ และเทิดศักดิ์ เตชะกิจขจร. (2561). แนวทางการบริหารวิชาชีพของสถาปนิกฟรีแลนซ์ในประเทศไทย. สารศาสตร์. 1(2), 23-35.
- [9] วิไลลักษณ์ วงศ์ตระกูลอารี และศุภชาติ เอี่ยมรัตนกุล. (2561). การประเมินปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จต่อการบริหารความเสี่ยงด้านปฏิบัติการองค์กรในสถาบันการเงิน. วารสารเกษตรศาสตร์ธุรกิจประยุกต์. 10(13), 1-16.
- [10] Moran, J.W. and Brightman. B.K. (2001). Leading organizational change. Career Development International, 6(2), 111-118.